

משך כל ארבע שנות כהונתה של הכנסת התשיעית, המשיך אבנרי במילחמת-הגריי לה למען אותה מטרה. בהדרגה נוצר בי כנסת רוב להגשמת ההצעה המרחיקה-לכת. עם הוצאת אבנרי מן הכנסת, הופסק גם מאבקו זה. אולם המערכה עצמה לא נפסקה. הרעיון כבר היכה שרשים. בכנסת הנוכחית יושבים כמה חברי כנסת שעברו בשיטתיות על דיבר-הכנסת, וחיששו בהם את יוזמותיו הפרלמנטריות הנתושות של אבנרי שניתן להמשיך בהן ולהיבנות מהן. רעיון הסעתי-החיליים עמד כימעט בראש הרשימה, והיו כמה קופי צים על המציאה. שוב הועלו הצעות לסדרי היום (שבעליתן לא טרחה להזכיר מי העלה את הנושא לראשונה). הן הועברו לוועדה, הפעם, ועדת-הכלכלה, בראשות יגאל הורר-ביץ, שראה ברעיון הנושק כלי-רכב טוב מאד לעצמו. יחד עם איש-הליכוד פסח גרור, טר, שמעשיו בכנסת אפסיים, עלה על האוטובוס. הוועדה תבעה לקבל את הרעיון המקורי של הסעה באוטובוסים.

יעקובי נאחו

פאניקה

כ אשר הגיעו הדברים לנקודה זו, נתקף גדי יעקובי פאניקה. הוא חשש שמא רעיון פופולרי כזה עלול להישמט מידי ולפאר את הורביץ-גרופר. לכן זינק לפתע קדימה, אימץ לעצמו את הרעיון — אך בצורה המשובשת ביותר. ב-27 במאי עדיין לא ידע משרד-התחברות באילו רוזים הוא רוצה להפעיל את הסידור. ב-1 בינוי כבר ניכפה הסידור על אגד. ההוראה: להסיע כל חיילי חניגם, בקוים הבינעירוניים. מאז ההידברות בין עופר ואבנרי, לפני 11 וחצי שנים, חייב אגד עקרונות את הרעיון. אך הצורה שבה בוצע הדבר, לפתע, כתעלול של יחסי-כוח של גדי יעקובי, הוציא את הקואופרטיב מכליו — תרתי-משמע. הוא התנגד לסידור-הפתע משלושה טעמים:

- אגד היה זקוק לחודש ימים לפחות כדי להכין את המיבצע — לשנות את מפת-ההיסעים, להעביר כוח-אדם ורכב לסניף, לתכנן, לערוך את הקוים מחדש בהתאם לשינויים בעומס.
- שום שהות כזאת לא ניתנה לקואופרטיב. החיילים פשוט הועמסו על לוח-ההיסעים הקיים. הדבר גרם שיבושים מרגיזים במייחול, שיבושים חמורים ביר-תור בערביי-שבת ובמי א', מאות אלפי אזרחים נאלצו לקום מוקדם יותר, כדי להגיע לעבודתם בזמן.

- הקואופרטיב תבע שייקבע פיצוי נאות לתקופת-הביניים, עד להתחשבות הסופית שתיערך עליפי סקר או ספירת החיילים הנוסעים.

אגד הספיד מייד כשני מיליון ל"י לחודש — מחיר הכרטיסים של החיילים שנסעו עד כה ושילמו עבור נסיעותיהם (800 אלף לירות ששולמו עלידי צה"ל עבור נסיעת חיילים שקיבלו שוברי-נסיעה; 250 אלף לירות ששולמו על-ידי ההתיישבות העובדת תמורת נסיעת בנייה; כמיליון לירות באו מחיילים שנסעו על חשבון אבא-אמא). יחד עם הנוסעים החדשים, העריך הקואופרטיב את התשלום הדרוש בסך המישה עד שישה מיליון. משרד-התחברות החליט לשלם פיצוי בסך 1.2 מיליון לחודש — פחות מן ההפסד הימידי — ושילם רק 900 אלף.

- אגד הודיע שאינו מאמין לממי-שלה, תבע שהמצב החדש יהיה מעוגן בחוזה. הסיבה: משרד-התחברות לא שיי לשלם לקואופרטיב דבר מן ההתחייבות שקיבל על עצמו אחרי השביתה האחרונה. במחשבה-הערובה מושבתים 250 אוטורי-בוסים חדשים, שאין לאגד הכסף לשחררם. הממשלה התחייבה לספק אבא-אמא, אך בינתיים הוצאו רק 45. אחרי שעמדו במחסום במשך שבועיים, יש להחליף בהם חלקים שונים, כגון חלקי-גומי, דבר הי מצריך חודש-חודשיים.

באגד-ממסיה שנוצרה בעיקבות מיבי צע-הזק של יעקובי, נוצר מצב מגוחך. למשל: מכיוון שנקבע כי קו תל-אביב-צריפין הוא "עירוני", ועל-כן אינו חל עליו סידור הסעתי-החניגם, עלו החיילים פשוט לאוטובוס "הבינעירוני" לירושלים, וירדו בצריפין. האוטובוסים המשיכו ריי-קים, אל הבירה. אגד נאלץ להדיע, בי-יוממה, שגם בקוים העירוניים תהיה הי-נסיעה לחיילים חניגם, ולבקש מן החיילים שלא ינצלו את הקוים הבינעירוניים שלא לצורך.

סיפורו של איש-הקולנוע, שנחשד תחילה כשותף לרצח,

אחר-כך כראש רשת להברחת הרואין - ושחרר בערבות

אחרי שאשתו הודתה שהוא החזיק במאריחואנה

אנשי הבורמה

הביתה לקחת בגדים להחלפה, ולסדר את הילד באיזה מקום. בדרך הם שאירו אותי ואת מיכה לבדנו במכונית, והשוטר אמר לנו: שלא תעיו לדבר ביניכם. אני מייד הבנתי שהם משאירים אותנו לבד כדי שיוכלו לתפוס אותנו על חם, משוחחים על הבר-

„בערב הודיע לי שכעת לא חושדים בי יותר בשותפות לרצח, אבל לעומת זאת חושדים בי שאני שותף לרשת המבריחה הרואין. ואז החלו חקירות אינטנסיביות. המיטרה החזיקה אותי בבידוד מוחלט, סמוך לתאים שבהם החזקו עבריינים אמרי-תיים כיבדי-משקל. בכל פעם שהוציאו

ה שמועה היכתה גלים, ופשטה קולנוען במיקצו ואחת הדמויות הסגנוניות ביותר בבוהימה התל-אביבית, נעצר כחשוד בשותפות לרצח. הבוהימה שיפספה עיניה בתימהון. הכל ידעו כי שרפשטיין מסוגל למעשי-קונדס רבים, אך מכאן ועד לרצח היתה הדרך ארוכה.

אולם לא כך סברה המיטרה. הרקע למעצרו של מיכה שרפשטיין התברר רק כעבור ימים אחדים, בבית-המשפט, לשם הובא לשם הארכת מעצרו. אז הסתבר כי יחד איתו נעצרה גם אשתו (השנייה), גילי שדמי, מתכננת-תילבושות לטלוויזיה ובעלת בוטיק ברמת-גן.

סיפרה גילי: „ביום הרביעי לפני שבו-עיים התדפקו על דלה דירתנו ברמת-גן שני שוטרים. הם ביקשו לערוך חיפוש בבית. באותה שעה נמצאתי שם עם בני, תום, בן שיבעת החודשים, וסירבתי לאפשר לשוטרים להיכנס. מאוחר יותר הם הגיעו שוב, עם צירי-חיפוש, פשטו על הבית ועשו בו פוגרום ממש. חיפשו בכל מקום. אני חושבת שקיוו למצוא סמים, אבל הם לא מצאו כלום. המיטרה השאירה בידי הזמר נה לחקירה עבור בעלי, מיכה, שלא נמצא אז בבית. כשבא מיכה, מאוחר יותר, הראי תי לו את ההזמנה, וסירבתי לו על ביקורם של השוטרים. מיכה הלך מייד ליחידה המרכזית, במיטרת מרחב הירקון בדינגוף, ושם הוא נעצר על-ידי המיטרה כחשוד בשותפות לרצח.

שותף לרצח

או להברחה?

ל א היתה זו הפעם הראשונה שי המיטרה פקדה את דירתם הנאה של בני-הזוג. מספרת גילי: „בפעם הראשונה שהמיטרה הופיעה אצלי בדירה, הייתי בחודש התשיעי להריוני. אז באה המישי-טרה לחפש את בעלי השני, זאב שלמי. הסברתי לשוטרים שהוא לא מתגורר יותר בדירה, ואנחנו עכשיו בחקן של גרושות אבל הם ראו או את מיכה, וחקרו אותו לשמו. הם פשוט ראו טיפוס בוהמי זקן, ג'ינס ושער ארוך, והחליטו לטפס עליה. אחרת, אני לא מבינה מה הם רוצים מ-אתנו! בכל פעם שהם באים לחפש סמים, הם לא מוצאים בבית כלום!“

מייד אחרי מעצרו פנה מיכה אל ידידו הטוב, עורך-הדין שימחה זיו, וביקש ממנו לטפל בפרשת מעצרו. מספר מיכה: „כש שימחה צילצל למיטרה, הודיע לו רב-פקד יצחק דנון, שאין צורך שהוא יבוא. כי אני אשחרר עד הערב, אבל לא שהר-ריתי לא היה לי מושג למה המיטרה נטפלה אלי. זו היתה הפעם הראשונה שנעצרתי, והמיטרה עצמה הופתעה כשי גילתה שאין לי תיק בארכיון הפרשעים שלה. האשימו אותי כחשוד בשותפות ל-רצח שימעון גליקרום, המכונה 'ציצין', בתחנת-הספורטו שבשכונת שפירא, אמר רו לי שאני איש-הפינגוסים של גדי פלום, המכונה 'שץ', ושידעתי שהוא עומד לרצוח שלישה אנשים ולא הודעתי על כך למי-טרה.

„כנן שאני מכיר את שץ, הוא מסתור-כב עם הבוהימה. כל הצפון מכיר אותו. נפגשתי איתו שהיושם במקומות-יבולתי. אולי הוא אפילו היה פעם אצלי בבית. באים אלינו הרבה מאד אנשים, אבל מכאן ועד לשותפות ולמימון רצח, הדרך ארוכה מאד-מאד. חקרו אותי יומם ויללה. העבירו אותי ממיטרת רמת-גן לנפה הצפונית. וחזור חלילה. כל היחידה המרכזית ירדה עלי בשאלות.

השודר שרפשטיין ואשתו גילי
„מה הם רוצים מאיתנו?“

חות, או רצח, או שאר השטויות שבהן האשימו אותנו. סידרתי את הילדים אצל אחי וגיסתי, ונסעתי עם השוטרים לבית-המעצר באבוי-כביר. הייתי נתונה שישה ימים תחת מטח של חקירות. שיכנו אותי יחד עם עברייניות מועדות. רייתי בבית-המעצר בחמישה קילו, לא רק בגלל המזון הגרוע. לבסוף נשברתי.

„התובע, דני מרון, הסביר לי שאם לא אודה שהמריחואנה שנמצאה בפרדס שיני-כח למיכה, אז התיק לא ייסגר ל-1977. ואנחנו לא נצא מהעסק הזה. הם האשימו אותי, ואני החלטתי שיותר טוב שיכתיבתי לה, ואמר: „אני נשבע בחיי הילד ולילות בבית-סוהר. הבוטיק היה סגור. שיכתת לה, ואני לא יכולתי לשבת יותר בין עברייניות ושאר נשים שבשולי-החברה, או הודיית.“

למיכה נמסר, לדבריו, כי אשתו הודתה שהמריחואנה שנמצאה בפרדס שיכתת לו, הוא נלקח לשיחור, והורה באצבעו על המקום שבו הוסתרה המריחואנה. למחרת היום שוחררו השניים ממעצרו, ושבו ל-ביחם. אלא שמייד אחרי השיחרור טען מיכה כי המריחואנה שנמצאה בפרדס אינה שלי, שלא ידעתי על קיומה של המריחור-אנה שם. שני הבלשים שמצאו אותה ב-פרדס לא היו בכלל בשיחור, היו שם שני בלשים אחרים. אז מגיין הם ידעו את המקום המדוייק שבו היא הוחבאה? אני הראיתי להם על סתם מקום, פשוט

אותי מבית-המעצר באבוי-כביר, ככלו את ידי באויקים כאילו שאני עבריין גדול. „ואו, פיתאום, המציאה המיטרה סיפור חדש. אחרי שהתובע המיטרת, דני מרון, ניסח בלון ענק, שהסתבר לו כי הוא מתרוקן מאוויר, הוא היה חייב לצאת איכשהו מהפאשלה. כשהסתבר שאני לא רוצה פוטנציאלי, ושגם להאשמה בהברחת הר-הרואין אין שחר — למרות שהתובע אמר שהרשת, שאני כאילו עומד בראשה, גדולה יותר מחבורת, חבורה של כרם התימנים, ושיש למיטרה מידע חסוי נגדי — הוא פפל עלי סיפור עם מריחואנה שנמצאה בפרדס ליד ביתי, ושלדעת הי מיטרה שיכתת לי.“

הודאה

תחת לחץ

כ אן נכנסה לתמונה גילי, אשתו של מיכה, שבאה לבית-המישפט כדי לשחררו בערבות. מספרת גילי, שחורת-השיער ויפת-המראה: „השארתי את הילד עם בייביסיטר, והלכתי לבית-המישפט לשחרר את מיכה בערבות. פיתאום ניגש אלי שוטר ואומר לי: „את אשתו של מיכה? אמרתי, כן, אז הוא אמר לי: טוב, את עצורה. ביקשת ממנו אפשרות לטלפן לבייביסיטר, שתדע שאני לא חוזרת הביתה. המיטרה לא גילתה רצון רב לעזור לי. רק מאוחר יותר לקחו אותנו